

பிஸ்மில்லாஹி.

அஸ்மாவுர் ரஹ்மாநிய்யா

என்னும்

ஹக்துபேரில் நுறு திருநாம முனாஜாத்துமாலே.

இத,

திருநெல்வேலி ஜில்லா

சீவலப்பேரி சந்தைப்பேட்டை

தர்காவீத்துவானுகிய

மதாக்கனம் “அமிர்தகவி”

ம.கா.செழங்கப்துஸ்காதினு அவர்களால்

இயற்றப்பட்டது

செய் புலவரவர்களின் பொருளுதவியாலேயே

மதுராஸ்

அமெரிக்கன் டைமண்ட் பிரஸில்

மதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஹிஜரி 1333ஹு மஹான்மீ

(Registered Copyright.)

Q7:417

N15

172898

பிஸ்யில்லாஹி.

:அஸ்ஸுமாவுர் ரஹுமான்ய்யா

என்றும்

ஹக்ருபேரில் நூறு திருநாம முஹஜாத்துமாலை.

இது,

திருநெல்வேலி ஜில்லா

சீவலப்பேரி சந்தைப்பேட்டை

தர்காவித்துவானுகிய

மகாகனம் “அமிர்தகவி”

ம.கா.செய்க்பத்துல்காதினு அவர்களால்

இயற்றப்பட்டு

சை புலவாவர்களின் பொருளுதவியாலேயே

மதுராஸ்

அமெரிக்கன் டைமன்ட் பிரஸில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஹிஜிரி 1333ஹு நமலான்மீ

(Registered Copyright.)

பிஸ்மில்லாஹி.

சிறப்புப்பாயிரங்கள்.

இது,

தேன்பாண்டிமண்டலம், சேவ்வல்மாநகரம்

மஹானித்துவானும்

முஹம்மதிய பல உயர்தர கிரந்தக் கர்த்தாவுமாகிய

புரீலபுரீ

எம்.ஏ. நெயினு முகம்மதுப்பாவலரவர்களால்

இயற்றியது.

பஃரோடை வேண்பா.

பூம்புனல்குழ ஞாங்கர் புவிவான்ச ராசரமு
மோம்புங் கடவு ளொருநாறு—வாம்பெரிய
மோ தயத்திருமு னாஜாத்து நம்மரிய
கோமான் முகம்மதருள் கொண்டிரந்து—தேமாங்
கனிக்குமடு பாகுக்குங் கன்னல்தே னுக்கும்
இனிக்குஞ் சுவையா மிசைகள்—குனிக்கும்பா
தாழிசையிற் பாடியரோ தந்தான்பொன் வண்டினங்க
ளேழிசையிற் பாடு மிளஞ்சோலை—சூழ்வனமும்
வானதிக்கு சான்றாக வந்துமரு தம்பாயும்
பானதியாந் தாம்பா பருணியெலுந்—தேனதியும்
பார்த்த விடன்றோறும் பார்ப்புகளு டன்றிரியும்
ஆர்த்தநீர் வரத்துறுமாம் பற்குளமும்—போர்த்தவளச்
சந்தைப்பேட் டையுடையான் தர்காப் புலமைதிக
ழந்த முடையான் அழகுடையான்—சிந்தா
மணிக்குநிகர் கையுடையான் மாணிக்கம் போலப்
பணிக்கும் புகழே படரும்—கணிக்கவல்லோர்
ஆராயு ஞானத்தி னாயிரநா லானாலும்
பாரா யணம்பண்ணும் பாவலன்—சீராய
சற்குணத்து சன்மார்க்கன் சற்பாத்ரன் ஸம்பூர்ணன்
நற்குலத்து சற்புத்ரன் நம்மிதான்—பொற்குணத்தைத்
தேக்கு மமிர்தகவி ஷெய்கப்துல் கா திறெனும்
வாக்கிற் சிறந்தவித்து வான்.

சிறப்புப்பாயிரங்கள்.

இது இந்நூலாகிரியர்க் காசியரும்,
தவறுசைலமலை முதலிய பிரபந்தக் கர்த்தாவுமாகிய
இராயடும், மஹாவித்துவான்

ஸ்ரீமத். தி. லீ. கந்தசாமி டாக்ட்ட ரவர்களாலியற்றியது.

நேரிசை யாசிரியப்பா.

பரிதிமுடி பொறுத்த பொன்மலை முதற்ற
நிறை மலைக்கணங்க ளறைமுனை யுலகத்து
அகராஞ் சான்ற தோற்றம் போல
யாக்கைவரு நாட்டஞ் சூக்கும சரீரத்
திருநில நாப்பண் வருமுகம் மதுவார்
தீர்க்க தரிசனக் தெய்வ கற்பகர்
திமிர முடிய தீவழிபோக்கு வான்
பேரொளி கான்றொளிர் சூரியனாக
மக்கா முளைத்து மதினம் வேளுன்றி
தீனுல் இஸ்லாம் எனும்பெயர் நிரீஇத்
தழைக்குபு நாட்டினர் தக்கநல் யார்களே
துபுவத்தே புனலாய் ஜிபரீல் முகிலாய்ப்
பெய்யு மழைநீரே துய்ய குர்ஆனாய்
அஸ்ஹா புகளே யதனிலை குழையாய்
போற்று ஷரிஅத்தே பூமக ரந்தமாய்
ஞானமுந் தியானமு நளிர்காய்க் கனியாய்
திருவே நூறு திருநாமத்தின்
முனாஜாத்திஃதே முதிர்பழச் சுவையாய்த்
கிரட்டிதீந் தமிழாற் றிருத்தகு தாழிசை
விருத்தப்பாவிற் பொருத்தமோ டழகெலாந்
திகழ்த்தந்தன நவனைக் கேண்மினோ
கருணைத் தாம்பிர பருணி யென்னும்
வெள்ளப் பெருநதி கொள்ளை முகம்வைத்து
பொற்குலை கிடந்தன நெற்குலை சாய்ந்த
மருதம் பாயு மாநீர்ப் பண்ணையும்
படுக்குங் கனிக்கிளை யடுக்கிளஞ் சோலையுங்
காவலிற் புடைசூழ் சீவலப்பேரி
சந்தைப் பேட்டை வந்தநற் புரிதன்
ஞானமுந் கல்வியு மோனமுற வாய்ந்து
சாலவு மடங்கு மேன்குண சீலன்-அதான்று
என்மன வியற்கை யெளிதிற் தெரிந்துப்
பொன்னிற் பழகும் பூண நண்பன்-அதான்று
இசைக்கவி வாண ரெல்லாஞ் சிரங்க
ளசைக்கப் பாடு மமிர்த கவிஞ்ஞன்
மாதிரு ஷெய்கு அப்துல்
காதிதென் றெங்குங் கமழ்புஷ வோனே.

பிஸ்மில்லா ஹிர்ஹ்மா நிர்ஹீம்.

இஃது

அஸ்மீர்ஹ்மாநிய்யா பி. மக்பூலத்தே நப்பானிய்யா

என்னும்

நூறு திருநாம முனாஜாத்துமாலை.

காப்பு

ஆசிரிய விருத்தம்.

[வானதி
திருவுருவாய்த் திரண்டெழுந்த முச்சுடராய்க் குலனினின்று செகம்
கருவுருவாய் படைப்புண்ட சிருட்டியடங் கலுரிறைந்த கருணாந்த
அருவுருவே நின்மீது முனாஜாத்து வறைதற்கு அளவில்லாத
மருவுருவா நின்னருளைக் காப்பாக துதித்தென்றும் வாழ்த்துவாமே.

நூல்.

செந்தொடைத் தாழிசை விருத்தம்.

சொல்லற் கரிய பெரும்பொருளாய் துவர்க்கமு முடிவு மில்லாத
அல்லா கூடுவனு நன்னுமத் தணிசேர் பரணே பரம்பரணே
வில்லா நுன்னொளி தனில்வந்த வேத முகம்ம தின்பொருட்டால்
எல்லாப் பிழையும் பொறுத்தாள்வா யிறையா றப்பில் ஆலமீனே. 1

மன்பதை யுலகி லெப்படைப்பு மாட்சி பெறவே கருணையெனும்
அன்பதைச் சொரியும் வள்ளலென அரற்றும் மன்யா றகுமானே
முன்னுறங் கற்களை சலமதனில் முழங்கி நடக்கச்செய்தநபி
தன்பெரும் பொருட்டா விரட்சித்தாள் தயாளயாறப்பில் ஆலமீனே. 2

கருணைக் கடலே பெரும் வாழ்வே காமில் மூமி னானவர்க்கு
பெருகு மரிய கிருபைசெய் பெட்பின் பொருளே றஹீமுவே
திருவே மாறா குறைஷிக்குல தெய்வ முகம்ம தின்பொருட்டால்
மருளுடைப் பவமே பொறுத்தாள்வாய் மன்யா றப்பில் னை, 3

உலகம் பரவும் பொருளேயென் றருகிவியற்றும் புன்மொழியே
அலிற வறியுந் தத்துவனாய் அறிதற் கடங்கா அம்மலிக்கே
நிலமீ துமுலை பணிகொள்ள நின்றமுகம்ம தின்பொருட்டால்
தொலையாப் பவமே பொறுத்தாள்வாய் ஜோதியாறப்பில் ஆலமீனே. 4

செய்கடன் முறையே தானியற்றித் திருவநெறிபெற் றிடற்கறியா
தையே விடைந்த னெல்லையிலா ஆதியாகுத் தூசியெனு
மெய்யவா நுந்த நபிபொருட்டால் மெய்யிலா திழிவே யுறுநெஞ்சப்
பொய்யனென் வினையே பொடிதல்செய் போற்றுயாறப்பில் ஆலமீனே.

அன்போடிணைத்தற் கறியாத அகத்தோர் தனையே அடைந்து சதா
துன்ப மடைந்த னன்சலாமே துணையோ டிணையு மில்லானே [ல்
என்பிற்றுருவை தனையழைத்த இறையாம் புறுக்கான் நபிபொருட்டா
அன்பா லென்பால் பவம்பொறுப்பாய் ஆதியாறப்பில் ஆலமீனே. 6

வேட்டே னினது திருவருளை விழலுக் கிணைத்த நீரனைய [ளே
மாட்டே னென்றன் துனிதீர்க்கும் மன்யா மூமீனு வெனும் பொரு
தேட்டம் பெறவே நின்றதரு திருவா யெவையு முறைத்தபுகழ்
கூட்ட லார்நபி பொருட்டாலே குறைதீர் றப்பில் ஆலமீனே. 7

பொய்யே நாவில் தினங்கொண்டு புலையே யுற்ற செய்கைபூண்டு
மெய்யே யறிபா பாதகனை மீட்சி செய்யும் முறைமீனையென் [வால்
றையே யடைந்தன் பவம் போக்கி அருளின் நபியார் பொருட்டது
துய்ய நிலமை பெருகவருள் சோதியா றப்பில் ஆலமீனே. 8

ஆர்க்கு மரிதா யரிதரிதா யணுவக் கணுவா யப்பாலாய்
தீர்க்க நபிமார் முதல்வானோர் தேடிக்க காணா யாஅஸீஸை
மார்க்க நூறுன் நபிபொருட்டால் மலைபோ லான பாவமெலாம்
பார்க்குள் காணா தேகிடச்செய் பகர்யா றப்பில் ஆலமீனே. 9

ஆக்க லழித்த லொடு காத்த லாகுந் தொழின்முன் றுடையனென
காக்கு மறையிற் கிடந்துபுவி காணற் காகா ஜப்பாரே
மோக்க மடையு நெறிவழியை மொழிந்த நபியார் பொருட்டாலே
யூக்க முற்றேய் பிழைபொறுப்பா யோதுயா றப்பில் ஆலமீனே. 10

பேதமுற மெய்ப் போதமுடை பெட்பூர் புறுக்கா லுல்லீழும்
வேத மதனின் குறுவாம் வியன்சேர் தாஹா யாசீனை
யோதி மகிழ வின்வசூர் வுயர்சோ பனஞ்சொ லுத்தமனே
நீதி நபிபொருட் டென்பிழையை நீக்குயா றப்பில் ஆலமீனே. 11

தீயகால் விலங்காம் பவப்பிணியை தீர்த்திட வொருவழி யறியாது
நாயகா விடைந்தன் துணையில்லா நலனுடைமுத்தக் கப்பிறுவே
ஞாயமே யென்று மறைபோற்ற ஞாலமீ துதித்த முகம்மதுவார்
தாயகர் பொருட்டால் பவம்பொறுப்பை தனியாறப்பில் ஆலமீனே.

ஞிமிர்தரு பாவைகுழலகார் நிரைந்துள படைப்பெவையும் படைத்து
அமைவுறக் காக்கும் பொருளென்ன அறையுமோர் காலிக் காமரசே
உமிழ்தரு மணமே காதமுங்கு முச்சித முகம்மதின் பொருட்டால்
சிமிலம தொக்கும் பவம் பொறுத்தாள் தேவயா றப்பில் ஆலமீனே.

வேதப் பொருளாய்ப் பொருளொளியாய் விரிவாழ் கடல்கு முலகனைத்
நீதப் பொருளாய் நிறைந்ததனி நிதியே பாரிவு வெணுந்தேவே [அம்
சோதி மயிலென முனநின்ற துங்க முகம்மது நபிபொருட்டால்
எத மகற்றி ரட்சித்தா ளிறையா றப்பில் ஆலமீனே. 14

அருளினை யளிக்கும் பெருங்கருணை ஆதியே அண்டமேழ்புனியும்
பொருளெனத் தோன்றி நின்றவனை புகழ்பல படர்ந்த முசுவ்விதுவே
திருவொளி வதனாற் நிரண்டநபி தீட்சதர் பொருட்டு செய்பவமே
இருநிலத் தகற்றி ரட்சித்தாளிறையா றப்பில் ஆலமீனே. 15

ஆதாம் பெருக மனங்கவந்து வைம்புல னெடுக்கி மீம்மரிய
நீதமே யறியா துலகுழன்றன் நிருணயத் தேவே கப்பாரே
வேதநா யகமாய் நிலம்வந்த விகசித நபிபொருட் 'டென்பவமா
மேதமே யகற்றி ரட்சித்தா ளிறையா றப்பில் ஆலமீனே. 16

திக்கனைத் துடன்வான் செறிந்துள்ள செம்மைசேர் படைப்பை
யடக்கியான், கஹ்ஹா ரென்றபேர் பெற்றதிரு கருதருஞ் சின்மயப்
பெருஞ்சுடரே, இக்கெனு மொழியா லொருத்தலொடு யினிய் மறை
யை வசனித்த, மக்க முகம்மது விற்பொருட்டால் வளஞ்செய் றப்பில்
ஆலமீனே. 17

துனிதனை யோட்டி யுதக்கதருஞ் சோதியாய் சோதி யூலெவு
நனியரும் பொருளே வஹாபுபெனும் நாதனை நவிலு நான்மறையின்
கனிதனை டுண்டே யெகினிருந்த ஹாமீம் முகம்மத ரின்பொருட்டால்
இனிதரு ளீய்வை கருணையதால் இறையா றப்பில் ஆலமீனே. 18

பற்றற் றுன்னை வணங்கமனம் பற்றா வடிய னெனினு மரு
ளுற்றற் புதமா றஸ்ஸாக்கே யோங்கு முனது வுயர்கருணை
பெற்றற் கறியா திடைந்தனந்தோ பெட்பார் முகம்மதின் பொருட்டா
லுற்ற வெனது பிழைபொறுப்பா யுயர்யா றப்பில் ஆலமீனே. 19

உன்னு மடியர் மனத்திருநீ யோட்டி ஞான வொளிவருளு
மன்னு நென்ன போற்றலுடை மாவே மூவாமன் பத்தாறே
சொன்னேர் பெருகு மறைபுறுக்கான் துய்ய நபியர் பொருட்டாலே
இன்னே யென்பிழை தனைபொறுப்பை யிறையாறப்பில் ஆலமீனே. 20

கற்றநான் முதலெற் நவத்தவருங் கறையிலாக் கடலென வேவறற்ற
வுற்றெவ் வுயிரி னுயிர்க்குயிராய் வுலவிவுறுநினை வையுணர்ந்த [மே
சொற்றரும் அலிமுவே நின்கபிபார் துணைநபி பொருட்டா லென்பவ
இத்தரை காணு தாகிடச்செய் யிறையா றப்பில் ஆலமீனே. 21

சோபமுடைய வள்ளலென துயரே வுரைத்து தோத்திரித்து
சோபமுற்றன் காபிலுவே தொகுத்தற் காகா துயர்ந்தபுகழ்
சோப மதனி லுதித்தநபி துய்யர் பொருட்டா லென்பவமே
சோப மெனவே யாகிடினுந் துடைத்தாள் றப்பில் ஆலமீனே. 22

மின்னே ருலக வாழ்வதனை மேவி மாதர் வலைப்பட்டு
இன்னே விடைந்தன் பாசிதுவாம் இரணம்விரிதல் செய்யும்பொருளே
செந்நீர் பதுமஞ் சுவடுறாத செய்யிது முகம்மது நபிபொருட்டால்
தன்னந் தவிர்த்து ஆண்டருள்வை சர்வயா றப்பில் ஆலமீனே. 23

தர்க்கே யனைய நெனவுலகிற் றணியே யிலாது மனமகிழ்ச்சி
பெருக்க மிகவே கொளுபவரை பெட்பாய் தாழ்த்துங் ஹாபிலென
வுருக்க மாக சொலும்பொருளே வுவமை யிலாவன் னொளிபிரிந்த
துருக்க மலர்ப்புய நபியா லென்துகடர் றப்பில் ஆலமீனே. 24

குற்றமே யணுகா தவத்தோரை கோப்பாயென்று மேயோங்கி
வற்றமே யில்லா வருசையில்சேர் வள்ளல் ரூபிட வெனவேநனி
கற்றமா பெரியர் சொற்பொருளே காமிது முகம்மதின் பொருட்டால்
சுற்றுமென் பவமே யகற்றியருள் சோதியா றப்பில் ஆலமீனே. 25

போதவா னந்த போகமீய்ந்து புந்தியி னிருளைப் போக்குஞ்சீர்
வேதமெய்ப் பொருளே முகிஸ்ஸியென விளங்கு நாம வித்தகனே
பேதமொன் றில்லா வொளிவான பெருமான் முகம்மது நபிபொருட்
நீதமா யெனோட்சித்தாள் நிகரில் றப்பில் ஆலமீனே. [டால்

ஈனத் திவறு மனக்கொடியோ ரியற்றும் புன்மைக ளெனைவந்து
தானே யடையா தாக்கிவை சாற்றற் காகா முதில்லுவே
மோனத் தவர்தம் மகவிளக்கம் முகம்ம திறஞல் பொருட்டாலே
பினப் பவமே துடைத்தருள்வை பெரியயா றப்பில் ஆலமீனே. 27

தன்னிக ரில்லா தலைவனெனச்சாற்றி சார்பவம் போக்கிடவே
யுன்னுவர்க் கருளுங் கருணையுடை யுயர்பர மான யாசமீஉ
பொன்னொளிர் கிந்திலெனநின்ற பூபர் முகம்ம தின்பொருட்டால்
என்பெரும் பவமே பொறுத்தாட்சி இலாகி றப்பில் ஆலமீனே. 28

கற்பனை முதலாஞ் சொற்பொருளோடு காரண காரியங் கடந்தொளி
சிற்பராந்த வெளிரின்ற தேவ தேவே யாபஸ்ரே [ருஞ்
பொற்பெலாம் பொதிந்து புவிவந்த புண்ணிய முகம்மதின்பொருட்
எற்பவம் போக்கி ரட்சித்தா ளிலாகி றப்பில் ஆலமீனே. [டால்

ஊழியின் கால் முன்னிருக்கி யோதரு நீதியாந்தீர்ப்பு
நீமலுற்றிடச்செய் கஹமுவே தின்னொளி பிரிந்து புவிவந்து
ஏழக மென்பா லுயிர்த்திடச்செய் யிறைந்பிபொருட்டால் பவமெனு
பூழியே வகற்றி ரட்சித்தாள் போற்றுயாறப்பில் ஆலமீனே. [வன்

தனியே துயரில் வெம்பிமனஞ் சாம்பிவாழ்க்கைத் தளைபட்டிங்
கனியேது செய்வ மெனவேங்கி யிடைந்த னிதிசேர் யாஅத்வே
கனியாம் மறையே யுண்டதிரு காமிதுமுகம்ம தின்பொருட்டால்
துனியாம் பவமே பொறுத்தருள்வை சோதியாறப்பில் ஆலமீனே. 31

லத்தீபென்ன வறற்றியகம் நாணிக் கண்ணீர் தனைக் குயிற்றி
ரித்தியமுந் துயருரைத்து நின்றவிரக்கு விரப்பு தெரி
முத்தி முதலே முதற்பொருளே முகம்மதிறகுல் பொருட்டாலே
பத்தன் பிழையே பொறுத்தருள்வாய் பாரயாறப்பில் ஆலமீனே. 32

புகழே புகழின் புதுமணமே புலனூர்ந்தறியா வருங்குணமே
அகமே மலிந்த வற்புதமே அறிவானந்த யாக்கபிரே
இகலோகப் பயகாம்பரென்னு மிறகுல் முகம்மதின பொருட்டால்
தகமைக் குடிலைத் திறந்தருள்வை சர்வயாறப்பில் ஆலமீனே. 33

துனியா விடையே யுதித்துகடுந் துயராம் பவமே செய்திடைந்து
இனியார்வேத வழிநடவா னெனினு மிறையாங் ஹலிமு வே
முனிவில் நபியார் பொருட்டாலே முழுதும் பாவ மகற்றிநனி
வினவு சுவர்க்க பலனருள்வாய் வேதயா றப்பில் ஆலமீனே. 34

வலிக்கே வளரும் விழிமாதர் வஞ்சவலையிற் பற்றிமன
மெலிவுற் றனன்யா கலிமுவே மெய்ப்பொருள் விளங்க மக்கநகர்
பொலிவுற் றுதித்த நந்பியாம் புண்ணிய முகம்மதின பொருட்டால்
மலிவுற் றெனது பிழைபொறுப்பாய் மன்யாறப்பில் ஆலமீனே. 35

இருட்பெரு மலந்தவிர்த்துணை வணங்க யிடங்கொளர மனத்தின
னாபிடினும், மருட்பெரு வஞ்ச பவம்பொறுத்தாள் மன்னவயா கபூரெ
னும் பொருளே, தெருட்பெரு நபியா முகம்மதரின் திருவார் பொரு
ட்டு அடியவர்கேர், பொருட்பெறு சவர்க்க பலனீவாய் போங்குயா
றப்பில் ஆலமீனே, 36

அருகு துனிதனில் நின்றபனி அளவாஞ் சலத்தை அகத்தமைத்து
சருதி முதலா யெவ்வுறுப்புந் துணையாய்ந்த ஷக்கூரே
மிருதி நபியார் பொருட்டாலே மீக்கொள் பவமதெலாம் பொறுத்து
அருமை இம்மை மும்மையிலும் அழகருள் றப்பில் ஆலமீனே, 37
நிலையிலா வுலகியற் படுமனத்தை நிறுத்திட வொருவழி யறியாது
வுலேந்தன னடிய னருளளித்தா னுயர்தரு மறுத்தபா வோங்கனீயு
விலையிலா மணியாய் முனம்வீற்ற வித்தக நந்நபியின் பொருட்டால்
மலைவறு வென்னை ரட்சித்தாள் மஹாயாறப்பில் ஆலமீனே, 38

வஞ்சமேசெறி தனத்தினரின் மயலால்வாடி நின்றினேத்து
வென்செய்வோமென வேங்கிநின்ற யெனையாளுயர்ந்த யாமானிட
விஞ்சை மறைபுறுக் காளைப்பூ விளக்கிடவந்த மெய்ந்நபியின்
எஞ்சலிலாபொருட் டாலென்று மிலாகிறப்பில் ஆலமீனே, 39

செய்யுந்தொழிலே தீமையதைத் தேடிவாணுள் செலவழித்து
நையும் பெயரே தொண்டிடைந்த நாயே னெனினும் யாகபீலே
துய்ய அதுனான் குலத்துதித்த துங்க முகம்மது நபிபொருட்டால்
வெய்ய பவமே பொறுத்து ரட்சி மேதகு றப்பில் ஆலமீனே, 40

காக்கும் பொருளே யென்றென்றுங் கணிக்குங்கணித்த தடங்காது
நோக்கும் பொருளே அடியவரை துவல்யாமுஹித்து வெனுஞ்சோதி
மாக்கள் பவமே போக்கவந்த மன்னான் முகம்மதின் பொருட்டால்
ஏக்கமுற்ற வென்னைரட்சி யிலாகி றப்பில் ஆலமீனே, 41

இம்மநிலத்தில் மெய்யெடுத்த வீநாள்வரையும் மெய்யறியா
தம்மாபடி நெனவுலக ரற்ற திரிந்தனன் யாகஸீபே
கொம்மைகொண்முக்கவிகையுடைகுருவாம் முகம்மதின்பொருட்டால்
வெம்மை சேர்பவம் பொறுத்தாரட்சி மேதகு றப்பில் ஆலமீனே, 42

தெரியா வகைசெய் பவமெண்ணில் தெரிந்தே செய்பவ மதனிலுமீ
முரிவாம்பவமே செய்தவெனை முடிவிலா ஜலீலே வொளிவிருந்து
விரிவாழ் கடல்குழ் புவிவந்த வித்தக முகம்மதின் பொருட்டால்
பரிவாய் ரட்சித் தாண்டிவொய் பகர்யாறப்பில் ஆலமீனே, 43

வன்னார் கொடுமை மலநீக்க வகையே தெரியா வடியனுக்குள்
பொன்னார் மறையே யுணர்த்துமருட் போதப்பொருளே யாக்கறீமே
முன்னே யுன்னொளி தனிலுற்றமுநுஸல் நபியார் பொருட்டாலே
இன்னல்செறியென் பிழைபொறுப்பா யெழிலார்றப்பில் ஆலமீனே. 44
கல்லா நாயேனெனினு மெனைக்காக்கும் பொருள்நீ யன்றியிலே
சொல்லால் முறைய மிடுமறையில் துலக்குறகீபு வெணும்பானே
பல்லோர் புகழ் துர்றத்துல் பைலா வான முகம்மதரின்
விலார் பொருட்டென் பிழைபொறுப்பாய் மேதகுறப்பில் ஆலமீனே.

கோட்ட மகற்றி தினமுமனங் குவீந்து வணங்கா கொடியேனின்
வாட்ட மகற்றி வேட்டுநெனி வாமே யருளும் யாமுஜீபே
தீட்டக்கரிய பெரும்புகழின் திருவார்முகம்ம தின்பொருட்டால்
காட்சியுற்றென் பிழைபொறுப்பாய் ஹக்குயாறப்பில் ஆலமீனே. 46

ஊணை யுடையே பொருளேயென் றருகி நெஞ்ச மிகவுடைந்து
வீணை துயரத் தழுந்துபவர் வெறுமைதீர்க்கும் வாசிடவே
சேணை யிருந்து புலியதனில் திமிரப் படலம் போக்கவந்த
மானேர் நபியின் பொருட்டாலே மகிழ் றப்பில் ஆலமீனே, 47

வேதநபியார் முதலுலகோர் வேண்டும் பொருளாய் நின்றவயர்
நீதமருளும் நித்தியனே நிகரில் ஹகீமு வெனுமுதலே
ஆதவனோடுரை புரிந்ததிரு அண்ணல்முகம்ம தின்பொருட்டால்
மேத கந்தந் தாட்சிபுரி மேதகு றப்பில் ஆலமீனே. 48

ஆசிப் புடைய பரம் பொருளே அன்பாகத்து வென்றுநனி
பூசிப் புடைய பெம்மானே புகலற் காகா யாவதுதே
துசிப் பனைய நாயினனை தூதர் முகம்ம தின்பொருட்டால்
பாசிப் பனைய பவம்பொறுத்தாள் பகர்யா றப்பில் ஆலமீனே. 49

கயவரில்லிடை கலங்கிமனம் கணமே நின்றி டாவாமே
தயவாய் தந்து ரட்சித்தாள் சர்வ வல்லப யாமஜீதே
இயமது தண்டா தேயிடுநல் லிறைநபிமுகம்மத ரின்பொருட்டால்
துயருடைப் பவம்பொறுத்தென்றுமேசீர் சோதியாறப்பில் ஆலமீனே

பிறந்த பல்லுயிரின் மனத்துறைந்து பேசருங் கருணை யேனீனத்து
இறந்தவர்தமையே வெழுப்புழுய ரெழிற்பெரு பாஇதுவெனமறையில்
சிறந்தநற் பெயரே பூண்டவாநந் திருவளர் நபிபொருட்டதனாலே
மறந்திகழ் பவமே பொறுத்தருள்வை மன்பா றப்பில் ஆலமீனே 51

உன்னுமறிவா யறிவொளிவா யொளிவி னுலவு பரமாகி
யென்னில்நின்று நனியெவையு மினிதாயோர்ந்த வின்ஷுகிதே
இன்னலுடை துரு வைதுனியை யேகக்கருணை செய்தநபி
தன்பெரும் பொருட்டு ரட்சித்தாள் சாற்றுபா ற்ப்பில் ஆலமீனே 52

கடையேன் வஞ்சநெஞ்சத்தாற் கழறுகின்றே நின்கருணை
அடையேன் யெங்குந் தன்மயமா யமர்ந்தஹுக்கு வரம்பொருளே
இடைத் ழுற்ற நவ்விதனை யினத்தோ டேகச் செய்தநபி
வடிதற் கருணை பொருட்டெனையாள் வண்பா ற்ப்பில் ஆலமீனே 53

தீராத் துயாக் கடலழுந்தி தியங்கி நாளு மழுதேங்கி
நீரே தாரை யெனக்குயிற்றி நின்ற வெனக்கு யாவக்கிலே
சீரே பெருக குசைனறபி திருமுன் புத்தை பேசிடச்செய்
காரே கவிகை நபிபொருட்டால் கனமீ ற்ப்பில் ஆலமீனே 54

என்று மறிவை யிகலித்து இருளாம் போர்வை தனைப்போர்த்து
நின்ற வென்றன் மருடர்ப்பை நிதியாங் கவிய்யு வெனுமிறைவே
மன்று ளென்றும் புகழ்நிலவ மடமாதூமை தனை வேதம்
பொன்றா துரைக்கச் செயுநபியால் பொருவில் ற்ப்பில் ஆலமீனே 55

உலகறி வென்னைத் தொடர்ந்தமுத லுனையே வணங்கி யறியாது
அலைந்தன னடிய நெவ்வுயிர்க்கும் ஆதர மான யாமத்தினே
பல்லுடையீந்தைக் கல்லிருந்து பண்பா யழைத்த நபிபொருட்டால்
மலைவுறு பவமே பொறுத்தருள்வை மன்யாறப்பில் ஆலமீனே. 56

துடராம் பற்றைத் தவிர்த்துநின்ற தொண்டர்க்கன்பு வைத்திடுமோர்
கடராஞ் சோதித் திருநாம துய்ய வலிய்யு வெனும்பானே
விடமே வைத்து பொறித்தகறி வினவும் நபியார் பொருட்டாலே
அடமேம் பவமே பொருத்தாள்வை ஆதிபா ற்ப்பில் ஆலமீனே. 57

கருணை வழிந்து அகம்புறமுங் கனிவாய் பொழிதருங் கடவுளாய
பொருணிறைந்த மறைமுதலே பொருவில் ஹமீதெனும் புண்ணியனே
இருமை ஞானவிளக்கான எங்கள் முகம்மது நபிபொருட்டால்
அருளீந் தென்றும் ரட்சித்தாள் அஹதுபா ற்ப்பில் ஆலமீனே. 58

போற்றுகெனினுங் கருணைகொண்டு பொறுத்திடல்வேண்டும்
புனியகத்துட், டோற்ற தொளிர்துன் னுவையோர்ந்த துய்யமுன்
தக்கிழு வெனுமிறைபே, யூற்றேவிரலிடை பொங்கிடச்செய் யுயர்நபி
பொருட்டால் பவமெல்லா, தூற்றல் செய்தரு ளெந்நாளும் துவல்யா
றப்பில் ஆலமீனே.

தோற்றும் படைப்பு பலபடைத்துணைக்கா ரணமாம் பொருளளித்து
போற்றல் செய்யு முப்திவுவாம் பொருவில் மூவா புண்ணியனே
தூற்ற லர்வசை கவிதனையே தொகுப்பா யேற்ற நபிபெருமான்
ஆற்றல் பொருட்டேன் பவம் பொறுப்பை அனகயாறப்பில் ஆலமீனே.

வாயுரத்தே மாமலரால் வாழ்த்தத் தெவுட்டாது வாய்மணக்குந்
தாயேகொடிய னைக்கருணை தயைசேர் மீட்சி தருமுநதே
கேயு ரஞ்சேர் நபிமுகம்மத் கிருபையதனா லென்பவமே
மாயச்செய்துன் நிருவருள்செய் மன்யாறப்பில் ஆலமீனே 61

உனையே வணங்கப்போகிறனென் றுரைத்து வடுத்த தெருவிருக்கும்
மனையே துழைந்த படிற்றையாள் மன்யா முகியபி வெனும்பொருளே
முனமே நின்று விறுதிவந்த முகம்மது நந்நபி யவர்களின்சீர்
கிளைதற்பொருட்டில் கெலாமுணர்ந்த நிதியாறப்பில் ஆலமீனே. 62

காவாகடனே யுனக்கென்றேன் கபடகிறைந்த கொடுநெஞ்சேன்
பூவார் பொருந்து முயிர்யாவும் பொடிதல் செய்யா முமீத்து வென
மாவார் பெயரே கொண்டதிரு மன்னான் நபிபொருட் டென்பவமே
நீவால் செய்துமே மகிமையருள் நீதியா றப்பில் ஆலமீனே. 63

ஒளிவா மொளியிலொளி யொளியே யருவாமுருவா லுருவுருவே
தெளிவாந்தெளிவில் தெளிதெளிவே திருவாம்ஹா த்துகிறைந்தைஹ
நளிவாங் களிகை முகம்மதரால் நவமே யிலாவென்பவம்போக்கி [பூ
மினியே பெருகு சுவனமருள் மேதகுறப்பில் ஆலமீனே. 64

ஒருநூற் றைம்ப தாறிலக்க முறைந்த இசுமு கைய்யுமுவார்
திருவுற் றென்றும் நிலைபாடாய் செகமேயுற்ற வல்லானே
முருகுற் றொளிரு மெய்மையராம் முகம்ம திறகுல் பொருட்டாலே
மருளுற்றிடு வென்பவம் பொறுப்பை மன்யாறப்பில் ஆலமீனே. 65

மட்டுப்படுத்து மகாபூரி மகியே மடங்கா மாக்கொடையே
இட்டமுடனே பொழியும்ரு ளிறையே வாஜீது வெனும்பொருளே
கெட்ட இபுலீஸ் வஞ்சனைக்குக் கீழ்ப்படாது முகம்மதுவாம்
பெட்பர்பொருட்டென்பவம் பொறுப்பைபெருமையாறப்பில் ஆலமீனே.

அண்டங் கடந்து வெளிகடந்து அறுசும் கடந்து அது வதுவாய்
நின்ற சாகிபே புஷற்க்காம் நிதியா மாஜீ தெனும்பானே
விண்டு வதனற் பொதும்பதனில் விரிவாழ் கடலோடு வங்கமதை
பண்டு வழைநபி யார்பொருட்டு பலன் றப்பில் ஆலமீனே. 67

தானே தானாய் தான்றனியாய் தனித்துநிறைந்த தாத்தாகி
வூனேர்பெறவே நின்றதிருவாணி தென்னும் வண்பொருளே
தினேரிகலார் தனைவளர்த்த செய்யிதிறகூல் நபிபொருட்டார்ல்
நனப்பிழையே பொறுத்தருள்வா பிறையாறப்பில் ஆலமீனே. 68

ஏகாநேக னெனநின்று யோகச் செங்கோ வியற்றுவனாய்
நீகாசம்மில் யாஅகதே நினைவின் படிக்குன் நபிபொருட்டார்ல்
போகாபோகந் தருசவர்க்க பொன்னு டதனில் பெனைச்சேர்த்து
வாகு பெறநூர் தீதாருள் வண்யாறப்பில் ஆலமீனே. 69

உவமை கடந்து தவங்கடந்து வொளியிறையெய் கடந்துநூன்
நவமும் பதமுங் கடந்தளவை நண்ணு தொளிகும் யாசமதே
புலனமதிலட ரிருள்பொடித்த புண்ணிய நந்நபி யின்பொருட்டார்ல்
கவலை யுறுபவம் பொறுத்தருள்வாய் ஹாதி யாறப்பில் ஆலமீனே. 70

உவன முறுஞ்சீர் கருணைமழை வுலகுயிர்மேல் பொழியுஞான
தவனெனுமருட் காதிருவே தயையுற் றென்றும் நான்செய்த
பவம்பொறுத்து முகம்மதுவாம் பாக்யர்பொருட்டு பலனோங்கி
நவம்பெருகு சுவனமருள் நாயகாறப்பில் ஆலமீனே. 71

கதியேகாட்டும் மறைநபிமார் களுக்குமுன்னிலை கருப்பொருளே
நிதிமுஹத்திமு வெனுமரிய நிமலானந்த நிட்களனே
துதிசேர் முகம்மதிற்பொருட்டார்ல் துன்பேயகற்றி நல்வரிசைத்
ததியீதருள்வாயெங்குநிறை தனிபாறப்பில் ஆலமீனே. 72

பொன்றும் வாழ்வை நிலையென்று பொருந்தி மனது தடுமாறி
நின்ற வென்னை ரட்சித்தாள் நீதி பெருகு முகத்திரோ
பொன்றா புறுக்கான் வேதமதைப் பூவில் விளையச் செய்தநபி
தன்னு லென்று மன்புடனே சாற்றியாறப்பில் ஆலமீனே. 73

வன்மைபூண்ட நெஞ்சினர்க்கு வாகுற பின்னிலை யானதிரு
நன்மையாளமு அஹகிறெனு நாதனே நின்னரு மொளிபிரிந்து
குன்றிலிட்ட தீபமென்ன குவலயத்திடை யுதித்தநபி
வென்றி கொள்பொருட் பவம்பொறுப்பாய் மேதகுறப்பில் ஆலமீனே.

முன்னே மறையின் மொழியதுவால் முத்திரலத்தை காட்டிவிக்கும்
மன்னுனென்ன வேத்தலுடை மஹதேவயா அவ்வலுவே
சொன்னே ரிலாநின் னொளிவிருந்து தொகுப்பாய் பூவில்வந்தநபி
தன்னின்பொருட்டென் பவம்பொறுப்பை சாற்றியாறப்பில் ஆலமீனே.

வஞ்ச நெறிதனை மாற்றிநிதம் வணங்க வறியேன் மனத்தகத்து
தஞ்சமென்றேன் ஆஹிறெனுந் தயவே சூர்நத் தைனியான
செஞ்சொலிறகூல் பொருட்டதுவால் சிறியேன்செய்த பவந்தீர்த்து
எஞ்சலில்லா சுவ்னமரு ளிறையாறப்பில் ஆலமீனே. 76

கருவினுருவாய் பிறந்தபல கனஞ்சேர் படைப்போ டெவையுநிறை
திருவின்பானே கணிக்கரிய தேவே லாகிது வாம்பொருளே
அருவினுருவாய் புவிவந்த அண்ணல்முகம்ம தின்பொருட்டால்
தருவுலவுசீர் சுவனமருள் சாற்றயாறப்பில் ஆலமீனே. 77

சொல்லு மரிய நெடுங்காலந் துதித்தே யுணவோ நெக்கமின்றி
நல்ல நிலையாய் நிற்பவரும் நவிலு மமரர் நபிகளுக்கும்
வல்ல பத்தோ டொளித்ததிரு மஹதேவ யாபாத்தினுலே
யெல்லாருன்கபி பின்பொருட்டு யெனையான் நப்பில் ஆலமீனே. 78

இத்தனையென்று வெண்ணவொணு தென்பிழையாவை யும்பொறுப்பை
நித்தியனென்ன வெவையுமாட்சி நீதியாய்ச் செய்யும் யாவாலி
சத்திய வேதப் புறுக்கானே தரணியில் வினையி முகம்மதுவாஞ்
சத்தரின் பொருட்டு வென்றுநனி சோதியா நப்பில் ஆலமீனே. 79

நல்லா ரிணக்க மிலாதுகொடு நாயே நெனப்பெய ரெடுத்துபவக்
கல்லைச் சுமந்தன் முத்தஆலீ கணிக்குங் கணிதத் தடங்காதுன்
சொல்லைக் கொடுத்தீன் வினோத்தநபி துங்கமுகம்ம தின்பொருட்டால்
சொல்லு மரிய சுவனமருள் சோதியா நப்பில் ஆலமீனே. 80

நன்றியே மூமி னானவர்க்கு நட்பா யளிக்கும் நாயகனாய்
நின்றபா பற்று வெனும்பொருளே நீதிசேர் ஆத மாரபியின்
முன்னி லுற்றுகிர் நின்றநூரும் முகம்மதர் பொருட்டு வென்றனுக்கு
என்றுமே கருணை பொழிந்தூட்சி யேகயா நப்பில் ஆலமீனே 81

தெரியாவகையாற் செய்யவமோடுதெரிந்துஞ் செய்பவமோயெண்ணில்
பரிவாய்பொறுப்பை யெனவேண்ட பண்பாய்பொறுக்கும்யாதவ்வாபே
திரிலோ கமுஞ்சீர் பாடவன்று சீவனற்றோன் நனையெழுப்பு
மரிய நபிபொருட்டு பவம்பொறுப்பை யாதியா நப்பில் ஆலமீனே. 82

உண்மை நெறியை யிகலித்து ஆடலிழைத்த வுன்மத்தர்
திண்மை யறவே நோவினைசெய் திருவே யாமுன் தக்கிஹுவே
கண்ணது விழந்த யகுதியன்சீர் கனமே தருமொளி யுறச்செய்த
வண்மை நபிபொருட்டு பவம்பொறுப்பாய் வளர்யா நப்பில் ஆலமீனே.

ஒவா துண்டு படுத்துறங்கி யுலகே யின்ப மெனவோம்பி
மூவா முதலென் றுனைவணங்கா மூடன் பவமே யா அபூவே
காவா கடனென் றாற்றுபூசலி கனமே பெறபரி வட்டமருள்
தேவா நபிபொருட்டு மன்னித்தாள் திருவே றப்பில் ஆலமீனே 84

அருளுடை வள்ள லுனையன்றி அகிலத்தறியேன் அளக்கரிய
மருளுடை நாயே னேமீட்சி மகிழ்வறச் செய்யும் மன்றலுபே
வெருளுடை யவருக் கன்பாக விதையீந்தா ல்துனி விலகச்செய்
தெருளுடை முகம்மது நபிபொருட்டு திருவார் றப்பில் ஆலமீனே 85

இறைக்கு மிறையா மாலிக்குல் முல்க்கே இடர்சேர் குலத்து
னெனையாக்காத், துறைக்கு ளாக்கு முயர்குலத்துள் தோன்றச்செய்த
புண்ணியனே, பொறைக்கு ளிடரைதுமித்தநபி பூபர் முகம்மதின்
பொருட்டால், நிறைக்கே யில்லருள் , மாரிபொழி நீதியாறப்பில்
ஆலமீனே. 86

தன்னிக ரில்லா துயர்ந்த கொடைதனையே யெவைக்குந் தானீந்து
இன்புறு யாதல் ஐலாலிவல் இக்ரு மென்னும் வள்ளலேசீர்
முன்பொருமாதின் காங்கரிய முன்னில் நிறுத்தி சுகம்பெறச்செய்
மன்னவர் முகம்மதின்பொருட்டு மகிழ்வருள் றப்பில் ஆலமீனே. 87

எண்ணில் புழுக்கள் செறிந்துநின்ற விப்பாழங்கூட்டை யேசுமந்து
நண்ணும் வகையுறி யாதிடைந்தன் நவஞ்சேர் நீதியா முக்ஸிதுவே
புண்ணீர் சிந்த கல்லெறிந்த புன்மையாளர்தனை வருத்தும்
அண்ணல் நபிபொருட் டிரட்சித்தாள் ஆதியாறப்பில் ஆலமீனே. 88

பிழைசெறிந்த மாதர்மயல் பின்னி யிடைந்தன னென் றென்றும்
ஊழி காலத் தெவையுமொன்று புணர்வுறச் சேர்க்குஞ் ஜாமிஉவாம்
நூழை சேர்நாம வல்லோய் சீர் நுவலு நின்கபீபின்பொருட்டால்
எழை பவமே பொறுத்தாட்சி இலாகி றப்பில் ஆலமீனே. 89

எஞ்சலிலா தொளிர் சீமானே யிறையா முயினு வெனும் பொருளே
பஞ்சைமனச் சிறியேன்செய்த பாவ மலைபோ லிருந்திடினும்
செஞ்சொ லொளிநபி முகம்மதுவார் தீட்சதர் பொருட்டு செய்பவமே
பஞ்சனஞ்செய் தருள்வையென்றும் பகர்யாறப்பில் ஆலமீனே 90

பந்தம னுழன்ற நெஞ்சத்து பரிவுட னென்று யாகனிய்யு
விந்தைசேர்பரனேயுன்றன் விகசித சுவன நகரதனில்
சுந்தரமாக விருந்துபுனி நூய்மைபெருக வந்தநபி
அந்தமேவு பொருட்டுபவ மகற்றுயாறப்பில் ஆலமீனே.

மன்பதை யுயிர்கள் தனினுட்டம் மகிழ்வற முடிக்கும் யாமுகித்து
வென்னுமோர் நாம பெருங்கருணை யிறைபா நின்னொளிதனில்வந்த
நன்னிலை முகம்மது நபிபொருட்டால் நறுமண மேறுங் கற்பகஞ்சேர்
சொன்னருஞ் சுவனப் பதிதனில் சேர் சோதியாறப்பில் ஆலமீனே.

திமை செய்வார் தங்களையே செவ்வணடக்கும் லாறு வெனும்
நாமத்தரிய பெரும்பொருளே நவிலு நின்கீ பின்பொருட்டால்
வீமமகற்றி முஸ்தகீமாம் மேலாம் பாலந்தனைக் கடத்தி
ஏமசுவர்க்கஞ் சேர்த்தருள்வாய் எங்கள்யாறப்பில் ஆலமீனே. 93

உய்யும் பொருட்டுன் திருப்புகழை யுரைக்கே னந்தமே யுரைக்கலாகாப்
பொய்யும் புலையு மழுக்காறும் பொருந்து மனத்தன் யாநாறே
துய்ய மணமே முங்குமேனி சோதிநபியார் பொருட்டாலே
வெய்ய பவமே பொறுத்தருள்வாய் மேதகுறப்பில் ஆலமீனே 94

உள்ளமெல்லாம் புளகமெழ வுவந்தா நந்தமுற்றபெரும்
வள்ளலென்னப் புகழ்பாடும் மஹதேவ யானாபிஉவே
தொள்ளியதில்சீர் முரசறைய துதியேர் மதினா வீற்றநபி
தெள்ளிற்பொருட்டு பவம்பொறுப்பாய் திருவாறப்பில் ஆலமீனே. 95

திமைகளெல்லாந் தொலைத்துவிட்டித் தினத்தினி லிருந்துவயர்வுபெறு
வாமமே பெருகு நேர்வழியை வகுப்பாய்க்காட்டும் யாஹாதி
பாமா ருற்ற பதூதனில் பகர்மண் கொண்டு வெற்றிகொண்ட
நீமமா நபிபொருட் டென்பிழை தீர்நிகரில் றப்பில் ஆலமீனே. 96

அற்புதக் கோலங்கொள் படைப்பனைத்து மணிபெறப் படைத்
துக் காத்திடுஞ்சீர், தற்பரா னந்தகிற் பரப் பொருளாய் தணிவிலா
துயர்ந்த யாபதிவு, வெற்பொடுமறையை வசனித்த விகசித நந்நபிபொ
ருட்டாலே, அற்பனின் பவமே பொறுத்தருள்வை ஆகியா றப்பி
ஆலமீனே. 97

வநாள்கழிக்க வுடலெடுத்தே னணிபெற நின்னைத் தொழுதறியேன்
அனென் பிழைபொறுப்பைப் படைப்புகளற்ற பின்னுஞ்சீர்
பவநாமஹைவாறிதே நபிகள் கிரோன்மணி முகம்மதுவாஞ்
நவநாம முற்றம்பொருட்டு துதியேர் றப்பில் ஆலமீனே. 98

சுவனநாட் டரசர் து யேகப் பெரும்பொரு ளாய்நிறந்து
எங்கு நிறைந்து நீக்கமின்ற மகிழ்வா யுனதரிய
மங்கலஞ்சேர் பாகியெனு மன்னே முகம்மது நபிபொருட்டால்
துங்க வொளிவதிற் பிரிந்துவந்த துறப்பில் ஆலமீனே. 99
சங்கையாளரோ டென்னையுஞ்சேர் த

ஆணுமென்னு மிருட்டறையி லகப்பட்டிடைந்துதே வென்னுந்
தாணுவே யுனைவணங்கா திடைந்தன் ததிரேர்வழிகாட்டும் றஷீதே
சேணுல கிருந்து புவிவந்த திருநபி யாசின் பொருட்டாலே
மாண்பே முற்றிட வருள்புரிவாய் மன்யாறப்பில் ஆலமீனே. . 100

அந்தமு மாதியு மில்லாது அகமும் புறமும் கடந்துபெரு
விந்தையாய்விற்ற யாசபூரே வேதநாயக முகம்மதுவால்
எந்தன் பிழைக ளெலாம்பொறுத்து வினிய கற்பகத் தருவுல்லு
சுந்தாம் பிருதவுசிற்சேர் சொல்லுபா றப்பில் ஆலமீனே. 101

கற்பனை சாரும் கவிப்பிழையுங் கவிஞன் யானறி யாப்பிழையும்
விற்பன ரென்மித் தீர்பிழையும் மேலோர் மரபினர் வாசிப்போர்
அற்புத மாயா வர்பிழையும் அகமது நயினர் பொருட்டாலே
இப்புவிமீது பொறுத்தருள்வை இலாஹிறப்பில் ஆலமீனே. 102

நூறு திருநாம முனாஜாத்துமாலே

ஸம்பூரணமாயிற்று.

முக்கியகவனிப்பு.

மஹாவல்லமைக்கடவுளாகிய அல்லாகுத்தாலாஸின் வரிசைதங்
கிய இந்த நூறு திருநாம முனாஜாத்து மாலையை முடியவாசித்த
வருகிற கனந்தங்கிய நமது முஸ்லிம் நண்பர்களுக்கு ஒரு முக்கியமான
தெரிவிப்பாவது:—இதை வெள்ளி, திங்கள் இரவுகளில் வாசனைப்பு
கரிட்டு துப்புறவாக இருந்துகொண்டு இதிலடங்கிய கவிதைகள்
நூற்றையும் தவறாமல் வாசித்து எந்த ஒருநாட்டத்தைப்பற்றியும் றகு
மானிடம் முனாஜாத்து தேடும்கூடித்தில் அது அக்ஷணமே னிறைவே
றினிடும். ஆனால் உறுதியான இருதயத்துடன் இருக்கவேண்டும். இத
ற்குப்பிறகும் இன்னும் நமமுஸ்லிம்களுக்கின்றியமைபாத தரிசன வே
ட்கைமாலே முதலான அரிய பிரபந்தங்களும் கூடியசீக்கிரம் அச்சிட்டு
வெளிப்படுத்தப்படும். இன்ஷா ஆல்லாஹ்.

இங்ஙனம்.

மகா. வெய்கப்பதுல்காதிரு.

மூலாசிரியன்.